TÔI KHÔNG THỂ BIẾT

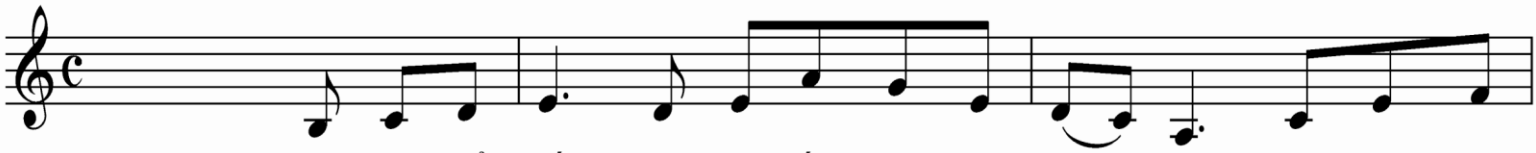

Tôi không thể biết vì sao Đấng Thiên Binh thờ phượng, Lại nặng tình
Tôi không thể tả nguồn cơn Chúa mang bao khổ sầu, Dùng yêu thương
Tôi không thể nói làm sao Chúa chinh phục muôn lòng, Và trọng tương
Tôi không thể tả làm sao khắp nơi tôn thờ Ngài, Bạo cuồng, phong

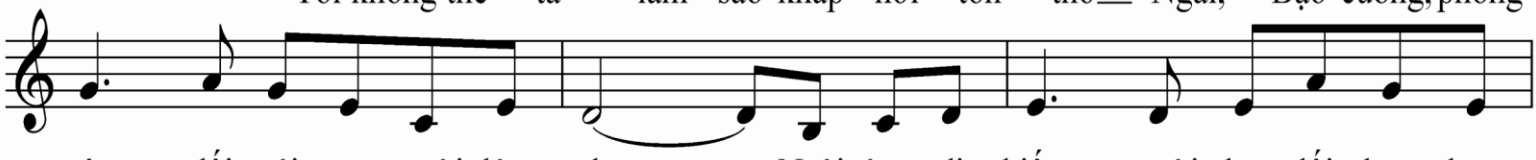

yêu đối với con người đáng thương. Ngài từng đi kiếm người lạc lối lang thang
tô điểm thế gian đầy đớn đau. Chịu hình thập giá lòng Ngài vỡ tan cho
lai sẽ thâu phục toàn thế gian. Làm sao thỏa mãn nguồn khao khát trông mong
ba cúi vâng dấu hiệu Chúa ban. Hoặc ai sẽ biết nguồn hoan hỉ reo ca

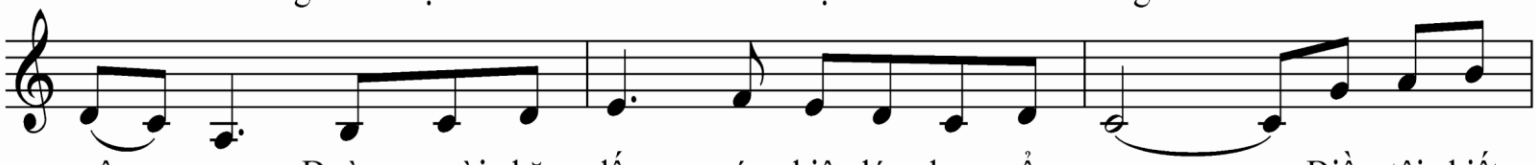

vô vọng, Dường người chăn đến cứu chiện lúc đang vẩn vơ. Điều tôi biết
muôn người. Lòng cưu mangthương khó suốt ba mươi ba năm. Điều tôi biết
kín thầm, Từ đông sang tây, trí thức hay dân tối tăm Điều tôi biết
vô tận, Và tình yêu mới cháy lên trong tâm khảm ta. Điều tôi biết

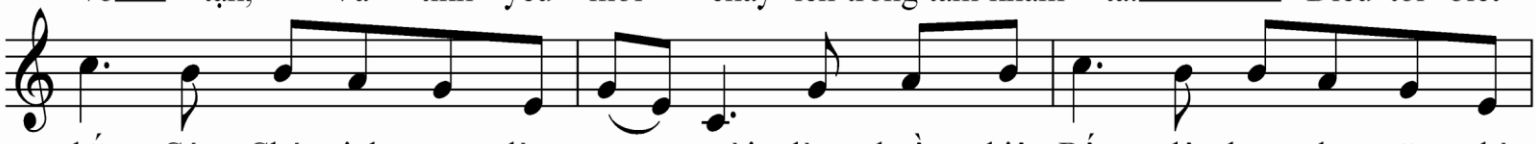

chắc Cứu Chúa sinh ra làm con người, dùng chuồng chiên Bết - lê - hem như căn nhà
chắc Chúa chữa cho nguyên lòng vỡ rạn, Ngài mang gian ác xua tan âu lo sợ
chắc Muôn dân sẽ trông nhìn rõ Ngài, Ngài thâu góp hết muôn hoa trong vườn Ngài
chắc Không trung hân hoan cùng đón mừng, Ngàn muôn tiếng hát tung hô xướng ca chung

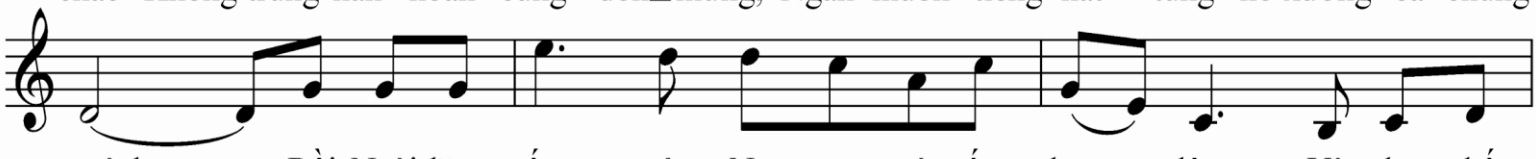

mình. Rồi Ngài lặng sống ở Na - xa - rét sống lao động, Và như thế
sệt. Mọi lòng cùng khốn Chúa cất đi mọi gánh nặng nề. Và như thế
trông. Mặt trời Ngài chiếu vinh quang trong ngày lễ hoan lạc. Và như thế
giọng. Bầu trời cùng đất hân hoan đáp lời với thiên đàng. Tận cùng chính

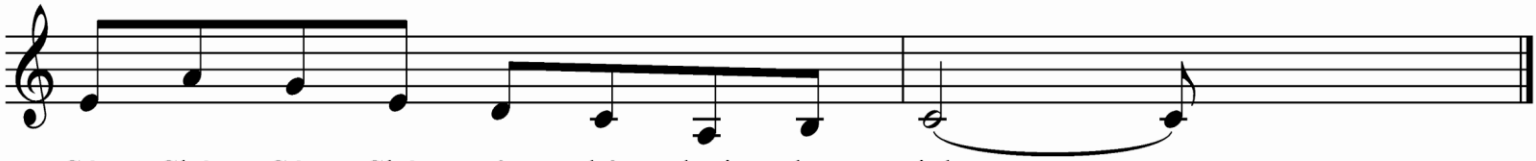

Cứu Chúa Cứu Chúa của nhân loại hạ sinh.
Cứu Chúa, Cứu Chúa của nhân loại hiện thân.
Cứu Chúa, Cứu Chúa của nhân loại hiện ra.
Cứu Chúa, Cứu Chúa của nhân loại là Vua.